

EDICIÓ: Grup de divulgació de la història de Fals, Associació Cultural i Recreativa de Fals
COL-LABORACIÓ: Ajuntament de Fonollosa, Cooperativa UMAC, Arxiu Comarcal de Manresa

ASSOCIACIÓ CULTURAL I RECREATIVA DE FALS
Carrer de les escoles, s/n
08259 Fals (Fonollosa)
Telèfon: 938368003

El contingut d'aquesta edició és de divulgació de la història local del poble de Fals. En cap cas es vol ferir la sensibilitat de ningú i, serà d'agrair que qualsevol errada o inexactitud en els escrits, sigui comunicada als redactors de Falchs.

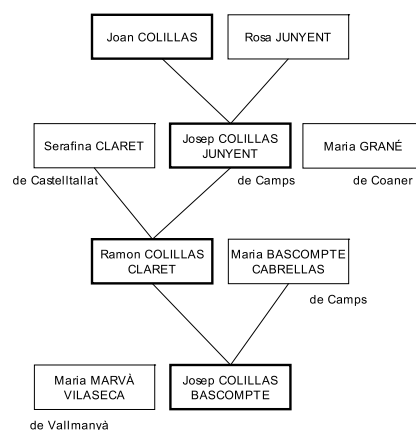
Cal Colilles

Els Colillas provenien del poble veí de Camps. La primera referència de l'activitat d'un d'ells dins del territori de Fals, la tenim en una vinya de Caselles, situada a la Vall del Bosch, entre la carretera de Fonollosa a Manresa i la riera. La menava en Joan Colillas, el qual estava casat amb Rosa Junyent. El Joan i la Rosa van abandonar aquesta vall de llàgrimes, el setembre de 1817 i l'abril de 1828, respectivament. Van deixar descendència, essent Ramon Colillas qui va arrebregar l'herència. En el testament del pare, aquest va llegar al seu segon fill Josep Colillas Junyent 10 lliures i va imposar a l'hereu l'obligació de mantenir el seu germà a casa.

Al Josep, nascut cap a l'any 1797, no li va interessar gaire quedar-se a treballar pel seu germà, i quan va poder va fer tractes amb l'amo d'Oliveres de la Costa per tal que li cedís terra i un lloc per viure. Va aixecar una casa que és coneguda com cal Tòrrec, avui en ruïnes, i s'hi va estar uns quants anys. Després se'n va cansar i va canviar d'amo. Encara que s'ignora quan va passar, és gairebé segur que aquest Josep va construir una casa en una zona dita la Soleia del Casó, situada davant del mas Bastardes per la part del migdia. En la relació de les cases de Fals de 1861 i 1878, apareix la casa Colilles, marcada amb el número 21, i habitada per Josep Colillas Junyent. En la llista del

cadastre de 1929, la casa no hi figura, de manera que podem suposar que llavors ja era rònega.

El Josep va casar-se primerament amb la Serafina Claret, de Castelltallat, i van fer pujar vuit fills, que portaven els següents noms; Maria, Joan, Ramon, Antoni, Vicenç, Pere, Francesca i Ricard. Aquesta informació prové del testament que va fer amb un notari de Manresa el 8 d'agost de 1859. La seva última voluntat va ser que es gastessin 70 lliures pel seu funeral, i altres tantes pel funeral de la seva dona, quan li arribés l'hora. Al fill gran li va deixar, a més de les 45 lliures que ja li havia donat a compte quan es va casar, una peça de terra de 10 quarteres, dita la Vinya del Solei de Boixeda. A l'Antoni li va deixar la meitat de la vinya que

estava plantant el testador en aquell moment, pertanyent al mas Bastardes. Als altres tres xicots els va deixar 30 lliures, quan es casessin o arribessin a la majoria d'edat. A la Maria, com que ja havia estat dotada en casar-se, només li van tocar deu rals, mentre que a la Francesca li va reservar 30 lliures de dot. No va seguir la tradició i no va nomenar hereu el fill primogènit, el Joan, sinó que el càrrec va passar al segon fill, el Ramon. En el testament justifica l'elecció afirmant que « ... es el que le ha asistido y ayudado constantemente...» De fet, el Joan no va acabar essent pagès com tothom, sinó que va anar a Manresa a aprendre l'ofici amb un sastre del carrer de Sobrerroca. El Ramon sí que va quedar-se a casa a ajudar el pare a cavar ceps i a fer paret de pedra seca. El Josep Colilles va enviduar i va contraure segones núpcies amb Maria Grané, de Coaner. Sembla que amb la segona dona va tenir un altre fill. A partir de l'any 1891 trobem el Ramon a cal Casó, on s'hi deuria traslladar amb els vells i la pròpia família. La mudança no va ser complicada, posat que la distància

entre les dues cases no supera de gaire els 100 metres. Josep Colilles Junyent va ser una persona que va tenir una longevitat extraordinària per l'època; va viure fins a l'edat de 91 anys. Va ser enterrat el dia 13 d'agost de 1889.

Ruïnes de Cal Colilles